

tidens Fordringer. Der kan her i det hele ikke være Tale om Indskrænkninger af nævneværdig Betydning i hvert Fald. Men trods det, at vi ikke anse Bygningen for at være større, end der maa kræves, have vi ikke ment, der burde gaa et saa stort Beløb til, som den ærede Minister har foreslaaet, og derfor have vi stillet vort Ændringsforslag. Men nu er det, vi mene at ville se Tiden an, hvad Resultat den offentlige Licitation vil give, om ikke Bygningssummen alligevel bliver de 14,000 Kr., som vi foreslaa. Vi havde gerne ønsket at gaa ned til 12,000 Kr. Men jeg vil derom sige, at naar den ærede Minister først skal sælge den gamle Skovridergaard, saa er han nødt til i sit Forslag at holde sig paa den sikre Side, saa at han faar et Beløb, hvorved han kan faa opført en Skovridergaard under almindelige Forhold. Man kan jo ikke altid vente at kunne opnaa den billigste Pris, og navnlig beror det paa, hvor det er, der skal bygges. Paa den anden Side indrømmer jeg, at dersom en Haandværker paa Landet paatager sig at opføre en saadan Bygning, kan det ske billigere, end naar det er en Haandværker fra Købstaden, som holder Svende. Men det kan Ministeren ikke alene gaa efter, han er nødt til at holde sig paa den sikre Side. Det forekommer mig derfor, at naar Ministeren er villig til at holde offentlig Licitation, have vi i hvert Fald deri en Borgen for, at vi faa Bygningen opført saa billigt, som det nogenlunde kan lade sig gøre.

J. H. Jensen: Hvad den foreslaaede Anlægssum angaar, har jeg i og for sig ikke noget mod den at indvende. Jeg mener, at naar Byggeforetagendet bliver liciteret bort, vil det komme til at koste, hvad en saadan Bygning bør koste, naar vedkommende ikke skal sætte Penge til. Jeg antager, at Ministeren ikke vil være altfor kræsen over for dem, der give Tilbud. Han vil jo kunne bruge en Haandværker fra Landet, og hvis han gør det, bliver Arbejdet udført saa billigt, som det er muligt. — Det jeg ankede over, var, at der skal bygges, efter min Mening, efter lidt vel flotte Planer. Jeg tror — trods den ærede Ordførers Bemærkning, om, at der ikke skulde bygges noget Slot — at Overslaget alligevel er rigelig flot. Jeg er ikke af dem, der mene, at Skovridere skulle bo som Husmænd, og den højtærede Ministers Ord desangaaende ramme derfor ikke mig; og naar den højtærede Minister mente, det vilde være passende at sammen-

stille en Skovrider med en Skolelærer, giver jeg ham fuldt ud Ret. Jeg mente, at en Skovrider kunde sættes i Klasse med f. Eks. Stationsforstandere af 5te, 6te, 7de Klasse, og, saa vidt jeg ved, have disse slet ikke saa mange Værelser til deres Raadighed, som der bliver for en Skovrider. Og med Hensyn til det Eksempel, jeg fremførte, vil jeg gerne opkaste det Spørgsmaal over for den ærede Minister og den ærede Ordfører, om de ikke tro, at en saadan Skovrider er bedre tjent med et Par Værelser mindre end med at have disse 4 tomme Værelser, som ikke ere monterede, og som det derfor ikke er passende at føre nogen ind i.

K. Kristiansen: Den højtærede Landbrugsminister mente ikke, at jeg kunde sammenligne en Skovriderbolig med en Bolig for Landarbejdere, men Ministeren maa jo erindre, at det var kun det Udhus, der hørte til Skovriderboligen, som jeg tillod mig at sammenligne med Landarbejderens hele Bygning, saavel Beboelseslejlighed som Udhus. Jeg synes nok, at selv om der i Udhuset til en Skovriderbolig skal være Plads til Skovriders 2 Heste, saa behøves der ikke mere Plads dertil end til en Landarbejders 3—4 Kreaturer. Der skal ogsaa hos Skovrideren være Plads til en Karl, men jeg antager ikke, at der behøves mere Plads til denne, end en Husmand behøver til sig og hele sin Familie, og jeg antager nu ikke, han faar saa megen Plads. Jeg tænker heller ikke, at den Afrøde, der avles paa 2—3 Tdr. Land, der hører til Skovridergaarden, skulde behøve mere Plads end det, der avles paa de 5—6 Tdr. Land, som Husmandslodderne i Reglen bestaa af. Saa de to Ting maa jo dog kunne lade sig sammenligne, saaledes at de Udhus, der høre til en Skovriderbolig, maatte kunne bygges for det samme Beløb, som baade Beboelseslejlighed og Udhus paa Landarbejderejendommen koste at opføre, og det er i Reglen 1,700—1,800 Kr., men her er forlangt omtrent det dobbelte Beløb til Udhusene ved Skovriderboligen. Naar den højtærede Landbrugsminister mente, at jeg heller maatte sammenligne Beløbet til Skovriderboligen med, hvad der bruges til Opførelse af en almindelig Landsbyskole, skal jeg ogsaa gøre det. Min nærmeste Nabo er netop en Skolelærer, og for nogle Aar siden blev der til denne bygget en hel ny Skole og Beboelseslejlighed, og hele Udgiften til Opførelse af denne Bygning, baade Beboelseslejlighed og Skole var